

T DE TEATRE

"FER AQUESTA OBRA ÉS COM TORNAR A CASA"

Mamen Duch (MD), Marta Pérez (MP), Carme Pla (CP) i Àgata Roca (AR) són T de Teatre. Vint-i-vuit anys després del seu debut la veterana companyia torna a una de les sales que la va veure néixer, la Beckett, amb *Cançó per tornar a casa*, de la dramaturga Denise Despeyroux. L'obra, un text fantasiós amb tocs de drama, explica la història de tres exactrius que es retroben 20 anys després amb el dramaturg que les va portar a l'èxit.

Les protagonistes de *Cançó per tornar a casa* són tres actrius unides per l'èxit i separades pel fracàs; de què aprenem més, dels èxits o dels fracassos?

MP: Dels fracassos; ens obliguen a buscar noves estratègies, a ser més creatives i superar-nos a nosaltres mateixes.

MD: L'èxit és una arma de doble tall, i mal portat és terrible. L'èxit no és permanent; cal saber conviure amb el fracàs. És un error pensar que tenir un èxit és tenir-ho tot guanyat.

Durant la vostra trajectòria heu tingut produccions més encertades que d'altres: quin ha estat el fracàs del qual us endueu la millor lliçó?

CP: Per a mi va ser *Premis i càstigs*; no va funcionar com esperàvem, però nosaltres n'estem orgulloses i en vam treure coses molt positives, tant de la feina feta amb Ciro Zorzoli com del resultat. Era una obra més experimental, més adequada per a festivals i no tant per fer-hi una gira. De fet, un procés cre-

atiu enriquidor i el resultat final no sempre van lligats. També ens ha passat el contrari: que el procés inicial no hagi estat molt profitós però que la resposta del públic hagi estat molt bona.

"L'èxit no és permanent, cal saber conviure amb el fracàs"

Les protagonistes de *Cançó per tornar a casa* van triomfar gràcies a un text d'un autor, Malcolm Logan. Quin és l'autor que us ha marcat de manera més especial?

AR: Sergi Belbel va ser clau per als nostres inicis. Quan va entrar als camerinos de l'Institut del Teatre, després de veure *Petits contes misògins*, ens va dir: "Amb vosaltres, el que vulgueu". Ara ha fet la traducció al català d'aquesta obra, però feia temps que no treballàvem amb ell. També destacaria Alfredo Sanzol.

Ara us trobeu amb Denise Despeyroux; com va començar aquesta complicitat?

MD: Al Dani, el nostre productor, li va arribar el text de *Un tercer lugar*, una obra que jo ja havia vist a Madrid, i ens va agradar molt. La Denise escriu uns personatges desubicats, inestables, amb uns diàlegs molt ben teixits, ràpids, enginyosos i amb unes escenes molt poètiques...

MP: També fa temps que volíem treballar amb una dona creadora i directora, i ella ja ens coneixia, per tant, li va fer molta il·lusió que treballéssim juntes.

Sempre heu apostat per l'autoria contemporània; us podem veure en algun moment fent algun clàssic?

CP: Ho tenim sempre al cap. Jo faria un clàssic amb dramaturgia de Sergi Belbel (*riu*).

MD: Sempre hem apostat per textos contemporanis, forma part del nostre segell, però no descartem agafar un clàssic

'Cançó per tornar a casa'
Del 2 al 28 de juliol
Sala Beckett

© Kiku Pírol

algun dia i donar-li una volta en l'àmbit dramàtic.

Estem acostumats a veure-us en sales grans, però *Cançó per tornar a casa* es podrà veure a la Beckett, en una sala on no caben més de 100 persones. Us vindria de gust canviar aquesta dinàmica i apostar per les sales més petites?

AR: Ho podem fer de manera puntual, per poder mantenir la companyia... Però ara per ara ens fa molta il·lusió. En una sala petita tot canvia: la manera d'actuar, el to...

MP: Fa temps que hi donem voltes i crec que per al nostre públic habitual també serà interessant: ens veuran diferent, de més a prop.

CP: Vindran els nostres espectadors habituals? Seria interessant arribar al públic de les sales petites que sovint no va als teatres més grans i comercials.

MD: I també serà interessant que el públic de les grans sales descobreixi una manera diferent de veure i de fer teatre.

"Hi ha un tap de noms i de cares conegudes, sobretot en grans escenaris..."

Després del vostre debut, amb poc temps us vau convertir en una companyia d'èxit. Com veieu que moltes companyies actuals, amb èxits de cartellera i trajectòries que superen els deu anys, tinguin dificultats per accedir a les grans sales comercials?

MP: Ara hi ha més companyies que abans. També hi ha molts més professionals, perquè hi ha més oportunitats de formació. Desgraciadament, no hi ha espai ni feina per a tots.

MD: Hi ha moltes companyies que estan fent treballs molt interessants, i si passar per una sala petita els serveix per mostrar-los i després fer temporada en una sala més gran, ja val la pena. Aplaudeixo la feina de les sales petites; alguns teatres grans s'han aburgats i no aposten prou per les companyies més noves. He vist obres a sales peti-

tes, amb un punt comercial i de qualitat, que podrien perfectament estar fent temporades en sales comercials. Hi ha un tap de noms i de cares conegudes, sobretot en grans escenaris...

CP: Les sales comercials solen ser privades i busquen rendibilitzar les obres; per tant, no s'arrisquen tant i aposten per noms més coneguts. Crec que el risc hauria d'anar més lligat als escenaris públics.

Heu teixit moltes complicitats amb col·laboradors i autors, i fins i tot heu fet, des de fa menys temps, coproduccions amb altres companyies, com *La tendresa* amb els Dagoll Dagom. Què us queda per fer? Quin és el vostre pròxim repte?

AR: Primer, ens centrarem en aquesta obra; ens agradaria fer gira. Després tot vindrà. D'idees en tenim unes quantes, i de ganes no ens en falten.

CP: Venim d'una època de treballar totes en projectes més personals, i fer aquesta obra és, com diu el títol, com tornar a casa. ■

Rubén Garcia / @RuGarciaE